

Q - ART

REVISTA D'ART

Núm. 6. Any 1. Mollet del Vallès, novembre de 2021.

Q-ART

- 03 Prefaci
- 04 Joan Abelló i Prat
- 06 Ramon Martí Alsina
- 07 Josep Campeny i Santamaria
- 08 Joan Brull i Vinyoles
- 10 Joaquín Sorolla Bastida.
- 12 Carles Pellicer i Rouviere
- 14 Pablo Ruiz Picasso
- 15 Salvador Dalí
- 18 Joan Rebull i Torroja
- 20 Juan Gris
- 22 Joan Miró
- 23 Antoni Tàpies i Puig
- 25 Joan Ponç i Bonet
- 26 Sofonisba Anguissola
- 27 Clara Peeters
- 28 Artemisia Gentilleschi
- 29 Elisabetta Sirani
- 31 Rosa Bonheur
- 33 Berte Morisot
- 34 Mary Cassatt
- 36 Natalia Goncharova
- 38 Georgia O'Keeffe
- 40 Margarita Gil Roësset
- 43 Louise Bourgeois
- 44 Ana Mendieta

P R E F A C I

Amb aquest número fem el primer lliurament del curs 2021-2022 de la revista Q-Art, elaborada per l'alumnat d'història de l'art de 4t d'ESO. En aquesta ocasió, es presenten una sèrie de biografies d'artistes dividides en dos blocs diferenciats per la seva temàtica. La primera part recull les vides d'alguns artistes exposats al Museu Abelló de Mollet del Vallès. Aquesta entitat va ser inaugurada el 1999 per exhibir una part important de l'obra de l'artista molletà Joan Abelló i Prat, juntament amb la seva col·lecció d'objectes, que va ser donada a la ciutat el 1996 i que va permetre la creació de la Fundació Joan Abelló. Durant el present curs la nostra escola ha iniciat la seva participació en el programa Apadrinem el nostre patrimoni, una iniciativa que es basa en la idea de l'apadrinament d'un element patrimonial per part d'un centre educatiu, que en el nostre cas promou l'aliança amb el Museu Abelló i la Casa del Pintor, intentant així establir un estret vincle amb l'entitat.

La segona part de la revista presenta les biografies de diferents dones artistes. Totes elles són dones de diferents èpoques, diferents estils i diferents procedències però, amb un denominador comú: abans que res, per sobre de ser mullers, mares, filles, mestresses... són o eren artistes. Aquesta iniciativa és un intent per reivindicar el paper de la dona artista dins del món de l'art, i sobretot en la recuperació d'artistes que han quedat oblidades i/o esborrades de la Història de l'Art

JOAN ABELLÓ I PRAT

1922 - 2008

Joan Abelló i Prat, va néixer a Mollet del Vallès el 26 de desembre de 1922, i va morir a Barcelona el dia 25 de desembre de 2008. Vas ser un pintor i col·leccionista català.

Els seus pares eren Neus Prat i Miquel Abelló. Era fill únic.

Joan Abelló des de ben petit va tenir problemes de salut, i quedava exclòs moltes estones, i es creu que per aquesta raó va desenvolupar una gran sensibilitat artística.

Castellsagués, un pintor molletà, va ser qui va acabar de convèncer a Joan que s'involucrés en el món de la pintura. Joan passejava per Mollet i va trobar a Castellsagués que estava pintant a la plaça, qui li va animar a agafar un pinzell i pintar en la tela.

JOAN ABELLÓ I PRAT

Joan Abelló va ser influenciat per molts pintors com Carles Pellicer, Pere Pruna i Joaquim Mir. Com molts artistes, Abelló també va fer diversos viatges a llocs com, Londres, Marroc, Bèlgica, etc. En els anys seixanta torna a Mollet i desenvolupa la passió pel col·leccionisme. L'any 1996 dona a l'Ajuntament de Mollet el seu fons d'art i es crea la Fundació Municipal Joan Abelló, que inaugura el Museu Abelló el març del 1999.

El 25 de desembre del 2008, Joan Abelló va morir i va ser enterrat a Mollet del Vallès.

RAMÓN MARTÍ ALSINA

1826 - 1894

Ramón Martí Alsina va néixer el 10 d'agost de 1826 a Barcelona a una família humil, quan tenia vuit anys va quedar orfe i va quedar sobre l'autoritat del seu padrí, qui des del principi es va oposar a les idees artístiques de Ramon, tot i així es va matricular en les classes nocturnes de la longa a Barcelona (una escola d'art). Va començar com a pintor a la ciutat de Mataró on va començar a generar-se una reputació entre la burgesia local com retratista. Ja en aquesta època es fixa en la natura com inspiració directa, sortint a pintar a les muntanyes o a les costes del maresme, i comença a impartir classes.

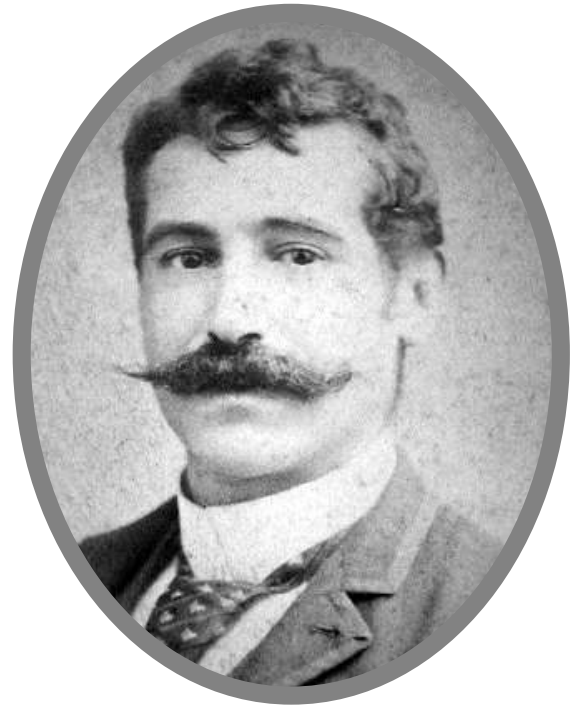
El 1855 va fer un viatge a París per descobrir les tendències artístiques del moment. Va visitar l'Exposició Universal i va descobrir obres de l'Escola de Barbizon i de Gustave Courbet, que influïrien definitivament en el seu estil.

El 1858 va viatjar a Madrid a presentar-se a una Exposición Nacional de Bellas Artes, on va ser tercer amb l'obra Estudi del Natural i va vendre El darrer dia de Numància, presentada fora de concurs.

JOSEP CAMPENY I SANTAMARIA

1858 - 1899

Va néixer a Igualada el dia 5 d'agost de 1858 i va morir a Barcelona el dia 22 de gener de 1922 va ser un escultor espanyol. Era net de l'escultor Damià Campeny. Té un estil realista amb gust pels detalls anecdòtics i preferència per temes infantils i animals, i va practicar tant l'escultura decorativa per edificis com obres funeràries i monumentals. Des de 1874 a 1878 va estudiar en l'Escola de Belles Arts de Barcelona Llotja i va assistir al taller de l'escultor Joan Roig i Soler. Posteriorment va ampliar estudis en París.

Va participar a moltes exposicions i va obtenir diversos premis, incloent-hi la tercera medalla a l'exposició universal de 1888, segona medalla a les exposicions de belles arts a Barcelona de 1893, 1896 i 1907 i a les exposicions de belles arts de Madrid de 1899 i 1906, i medalla d'or a les Exposicions de Viena al 1904.

JOAN BRULL I VINYOLES

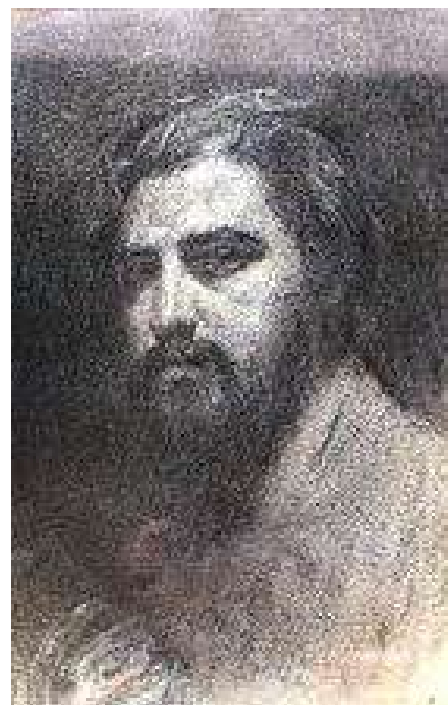
1863 - 1912

Joan Brull i Vinyoles va ser un pintor català de finals del segle XIX, que va néixer el 25 de gener del 1863 a Barcelona i va morir el 3 de febrer del 1912, amb quaranta-nou anys.

Fou fill de Ramon Brull i Rosa, i tenia dos germans que es deien Joaquim i Enric. Va estudiar del 1874 al 1880 a l'Escola de Belles Arts de Barcelona mentre que alhora assistia a classes al taller del pintor Simó Gómez.

El 1880 va marxar a Madrid per continuar amb la seva formació com a pintor i decorador amb Ramon Padró. També entre aquest període de temps va treballar en dues feines: com a encarregat de la decoració del Saló de Sessions del Palau de la Diputació Provincial de Zamora, i amb Ramon Padró en el sostre de l'amfiteatre del Col·legi de Medicina de San Carlos de Madrid. Va ser a Madrid on el 1833 va conèixer a la Infanta Paz, qui li va comprar una obra. Aquests guanys li van permetre alliberar-se del servei militar. L'any 1884 va tornar a Barcelona, però abans va fer una primera estada a París.

JOAN BRULL I VINYOLES

En 1889 va exposar a Barcelona, París i Madrid on va ser premiat per primer cop. L'any 1890 es va instal·lar i va muntar un taller a Girona. El 1892 va obrir junt amb Prudenci Bertrana una acadèmia de pintura, "Gran Acadèmia Moderna" per homes i en hores concertades per dones. En aquesta acadèmia es feien classes de paisatge i figura, còpia d'estampa, guix, model viu i preparaven l'accés a l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona.

A finals de l'any 1896 es va casar amb Francisca Tubert i el 1898 va ser premiat per segona vegada amb l'obra Ensomni a la IV Exposició de Belles Arts i Indústries Artístiques de Barcelona. El 1900 va participar en l'Exposició Universal de París on va ser premiat. A finals d'aquest any va tornar a Barcelona, on va començar a publicar notes i crítiques d'art. Va presentar la seva exposició individual en Barcelona i va participar en moltes exposicions col·lectives tant com nacionals com internacionals.

L'any 1903 va il·lustrar poemes de Baudelaire i Joan Maragall i va exposar junt amb Nonell, Triadó i Boniquet. L'any 1910 va participar en la Exposition Universelle et Internationale de Brussel·les i a l'Exposición Internacional de Arte del Centenario de Buenos Aires. El 1911 va exposar a Itàlia i el 1912 va morir a casa seva.

JOAQUÍN SOROLLA BASTIDA

1863 - 1923

A primerenca edat els seus pares (Joaquín Sorolla Gascón i Marià Concepció Bastida Prat) van ser víctimes d'una epidèmia de còlera. En ser orfes van ser acollits ell i la seva germana maria per la seva tia.

En passar els anys el seu oncle va fer l'intent ensenyar-li l'ofici de la serralleria, però va acabar sent un esforç inútil. D'aquesta manera va advertir a primerenca edat que la seva vocació era la pintura. Va estudiar dibuix a l'Escola d'Artesans de València. Va compartir estudi amb José Vilar i Torres, els germans Benlliure Blas, José i Juan Antonio Ignasi Pinazo i Camarlench. En acabar la seva formació va començar a enviar les seves obres a concursos provincials i exposicions nacionals de belles arts, com la de Madrid el maig de 1881, on va presentar tres marines valencianes que van passar inadvertides, perquè no encaixaven amb la pintura oficial, de temàtica històrica i dramàtica.

Amb el seu amic, el també pintor Pedro Gil, es va desplaçar a París durant el primer semestre de 1885, i va conèixer de prop la pintura impressionista, que va produir en ell, ja de retorn a Roma, variacions en la seva temàtica i estil, arribant a pintar el quadre religiós L'enterrament de Crist, amb el qual no va tenir l'èxit esperat. Va prendre així contacte amb les avantguardes europees, destacant l'impacte que li van produir les obres dels pintors John Singer Sargent, Giovanni Boldini i Anders Zorn.

JOAQUÍN SOROLLA BASTIDA

L'any següent va estudiar l'obra de Velázquez i altres autors en el Museu del Prado. Després de visitar el Museu del Prado, Sorolla va pintar en 1883 el llenç inèdit Estudi de Crist, descobert en 2012, on s'observa la influència del Crist crucificat de Velázquez. Comença així la seva "etapa realista", sent el seu professor Gonzalo Salvá. Per fi, en 1883, va aconseguir una medalla en l'Exposició Regional de València, i en 1884 va aconseguir la glòria en aconseguir la Medalla de segona classe en l'Exposició Nacional gràcies a la seva obra Defensa del parc d'artilleria de Monteleón, obra melodramàtica i fosca, feta expressament per a l'exposició; tal com li va dir a un col·lega seu: «Aquí, per a donar-se a conèixer i

guanyar medalles cal fer morts». Va collir un altre gran èxit a València amb la seva obra El crit del pal·leter sobre la guerra de la Independència. D'aquesta manera, va ser pensionat per la Diputació Provincial de València per a viatjar a Roma, on, alhora que treballava, va conèixer l'art clàssic i renaixentista, així com els grans museus, contactant, a més, amb altres artistes.

CARLES PELLICER I ROUVIERE

1865-1959

Carles Pellicer i Rouviere va ser un pintor, retratista i bohemí català nascut a Barcelona, Catalunya el 1865 i va morir al 1959 als 93 anys.

El seu pare, Manuel Pellicer era capità de la marina mercant, la seva mare Matilde Rouviere, una dona il·lustrada d'origen francès, la que va encarregar-se de proporcionar-li una bona educació. El seu oncle, Lluís Rouvière i Bula, un enginyer industrial d'alta societat barcelonina, director de diverses companyies ferroviàries i delegat general de l'Exposició Universal de Barcelona.

Carles Pellicer va viure els canvis de la societat barcelonina de finals del segle XIX per tant va veure com la vida cultural i mundana es desenvolupava en entitats on s'agrupaven cercles d'escriptors, artistes, pintors i músics.

Als quinze anys, les primeres lliçons que va rebre del món de l'art van ser del pintor Eusebi Planas, però el fet que les seves il·lustracions fossin de caràcter eròtic van fer que la mare de Carles decidís que el seu fill canviés de centre. Posteriorment va anar l'Escola de Belles Arts de Barcelona. Pellicer es va Matricular a "Enseñanzas Superiores de Pintura, Escultura y Grabado" l'any 1883.

CARLES PELLICER I ROUVIERE

Carles Pellicer i Rouvière, també va realitzar una sèrie d'obres de temàtica de paisatges, centrant-se en les estampes i cartilles dels mestres de la Itàlia renaixentista. Amb 22 anys, l'any 1888 va viatjar a la capital francesa per ampliar els seus horitzons creatius, allà continua la seva formació a París, on va ser alumne a l'Académie Julian. Va ser aquí on va adquirir un domini de la línia, la forma i la composició, fent de l'artista un dibuixant de gran qualitat.

Durant la seva estada parisenca, entre 1888 i 1905, va exposar als Salons on va presentar pintures on la figura femenina era la protagonista i va saber retratar amb eficàcia les elegàncies de la seva època.

Cap al 1905 torna a Barcelona, on va centrar la seva producció pictòrica en els retrats preciosistes i sumptuosos de famílies adinerades barcelonines. És en aquest àmbit i en aquest moment quan comença a excel·lir.

Durant els anys que es va establir definitivament a la capital catalana, vivia a Passeig de Gràcia, a un gran pis on feia reunions i que era ple de quadres i d'objectes d'art.

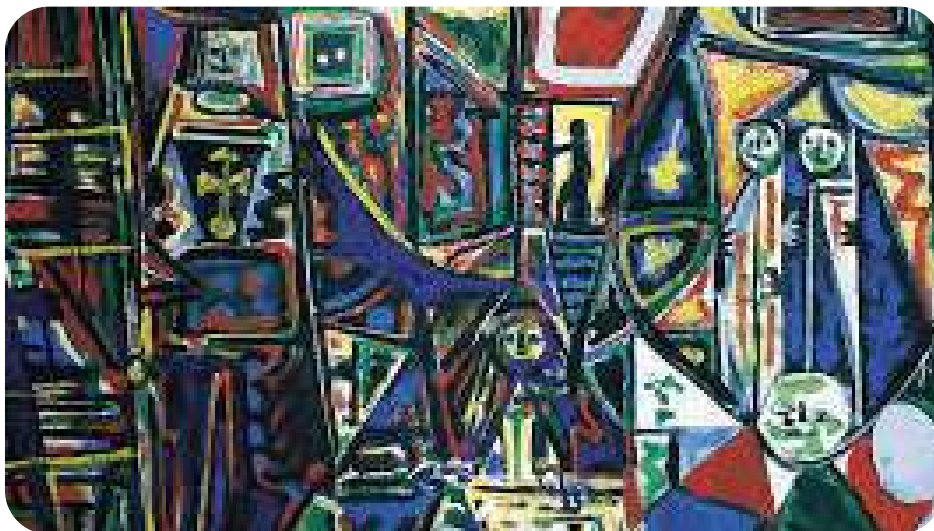
Finalment, Carles Pellicer va morir a Barcelona l'any 1959. Moltes peces, tant de la seva col·lecció com obres seves, van acabar sent part de la col·lecció Abelló, i unes altres van passar a ser de la família Bertrand. Carles Pellicer va ser mestre de l'il·lustre pintor molletà Joan Abelló i Prat.

PABLO RUIZ PICASSO

1881-1973

Pablo Ruiz Picasso va néixer a Màlaga el 1881. Fill del també artista José Ruiz Blasco, en 1895 es va traslladar amb la seva família a Barcelona, on el jove pintor es va envoltar d'un grup d'artistes i literats, entre els quals cal citar als pintors Ramón Casas i Santiago Rusiñol. En la primavera de 1904, Picasso va decidir traslladar-se definitivament a París. A la fi de 1906, Pablo Picasso va començar a treballar en una composició de gran format que anava a canviar el curs de l'art del segle XX: Les trames geomètriques eliminen la profunditat espacial i introdueixen el temps com a dimensió en simultaniejar diversos punts de vista: era l'inici del cubisme. Picasso i Braque van desenvolupar aquest estil en una primera fase denominada analítica. El 1912 van introduir un element de flexibilitat en forma de retallades i altres materials directament aplicats sobre la tela. El 1920, Picasso abandona els rigors del cubisme per a endinsar-se en una nova etapa figurativa, en el marc d'un retrobament entre classicisme i el creixent influx del qual l'artista va denominar els seus «origens mediterranis». Casat des de 1919 amb la ballarina russa Olga Koklova i pare ja d'un fill, Paulo, Picasso va començar a interessar-se per l'escultura amb l'artista català Julio González, com l'ús de ferro forjat.

En 1961 Pablo Picasso va contraure segones núpcies amb Jacqueline Roque; seria la seva última relació sentimental d'importància. Convertit ja en una llegenda en vida i en l'epítom de l'avantguarda, l'artista i Jacqueline es van retirar al castell de Vauvenargues, on el creador va continuar treballant incansablement fins al dia de la seva mort.

SALVADOR DALÍ

1904-1989

Salvador Domingo Felipe Jacinto Dalí i Domènech mundialment conegut com a Salvador Dalí va néixer l'11 de maig 1904 a Figueres i va morir 84 anys més tard al 23 de gener de 1989. Va ser pintor, escultor, gravador, escenògraf i escriptor. És considerat un dels màxims representants del surrealisme.

El seu pare Salvador Dalí i Cusí era advocat i notari, mentre que la seva mare Felipa Domènech i Ferrés no treballava, però es va dedicar a encoratjar els interessos artístics del seu fill. Salvador va tindre un germà Salvador Galo Anselmo, però no el va arribar a conèixer, ja que va morir un any abans que ell naixés. Amb cinc anys els seus pares li van dir que ell era la reencarnació del seu germà, una idea que ell va creure durant la seva vida.

També va tindre una germana, Anna Maria Dalí més jove que ell, que el 1949 va publicar un llibre anomenat "Dalí visto por su hermana". El 1916 va ser quan Dalí va descobrir la pintura contemporània mentre coneixia a la família de Ramon Pichot, qui va aconsellar al seu pare que l'enviés a classes de pintura amb el mestre Juan Nuñez. Dit i fet, un any més tard, a la casa familiar ja hi havia una exposició de les obres a carbonet del jove Dalí.

SALVADOR DALÍ

L'any 1922 Dalí es va mudar a Madrid on estudiaria a la Reial Acadèmia de Belles Arts, allà Dalí destacava pel seu estil cubista que es reflectia en les seves obres. El 1924 va il·lustrar un llibre per primera vegada, aquest va ser el poema català Les Bruixes de Llers. Més tard es va començar a familiaritzar amb el dadaisme i aquesta influència li va marcar a ell i a les seves obres per tota la seva vida.

El 1926 va ser expulsat de l'acadèmia després d'afirmar que ningú era capaç de examinar-lo. Aquell any va visitar París per primera vegada allà va conèixer a Pablo Picasso qui ja havia rebut comentaris d'ell de part de Joan Miró, Dalí es va tornar en una referència en la seva pintura.

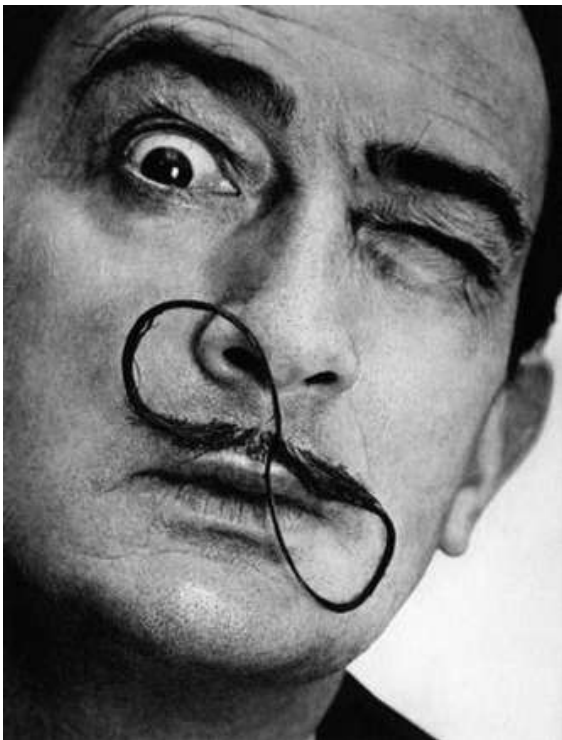
L'any 1929 va col·laborar amb el director de cinema Luis Buñuel en la redacció del curtmetratge Un chien andalou en el que es mostraven escenes pròpies del surrealisme. Durant el rodatge d'aquest curtmetratge va conèixer a la seva musa la que es tornaria més tard en la seva esposa Gala, aquell mateix any Dalí es va unir de manera oficial al grup surrealista de barri de Montparnasse. La seva feina durant els dos anys següents la va concentrar en el surrealisme i ell es va aclamar com creador del mètode paranoic, un mètode que ell descrivia com una manera d'arribar fins al subconscient alliberant així les energies artístiques creadores.

SALVADOR DALÍ

La relació de Dalí amb el seu pare no era bona, ja que ell no aprovava la seva relació amb Gala, amb qui es va casar pel civil 1934 a París. Més endavant, el 1958 es va tornar a casar amb ella pel ritu catòlic.

Tot i que el surrealisme estava relacionat amb les idees polítiques d'esquerreres, Dalí mantenia una postura ambigua en la relació entre l'art i l'activisme polític. Tot i així ell es negava a renunciar públicament al règim feixista alemany a finals del 1934 va ser sotmès a un judici surrealista en el qual el van fer fora d'aquest moviment, però en el 1936 va tornar a participar en una exposició surrealista a Londres. El 1940 durant la Segona Guerra Mundial Dalí i Gala van fugir als Estats units on van viure vuit anys, un any més tard el 1941 va entregar un guió cinematogràfic titulat Moontide.

El 1980 la seva salut va empitjorar seriosament, amb setanta-sis anys el seu estat de salut era lamentable, es diu que patia de Parkinson ja patia forts temblors a la mà. Dos anys més tard el rei Juan Carlos I li va donar el títol de marquès de Dalí de Púbol. Aquell mateix any Gala va morir i amb ella l'entusiasme per la vida de Dalí. A vegades per la seva tristesa va intentar suïcidar-se, però no ho va aconseguir. Finalment el 1989 va morir d'una parada cardiorespiratòria mentre escoltava el seu disc preferit Tristán e Isolda de Richard Wagner.

JOAN REBULL I TORROJA

1899 - 1981

Joan Rebull i Torroja va néixer el 27 de gener de 1899 a la ciutat de Reus, actual capital de la comarca del Baix Camp, fill de Pere Rebull i Serrés treballador en una masia agrícola, va morir el 27 de febrer de 1981 amb 82 anys a Barcelona. L'any 1925 contrau matrimoni amb Anna Rodríguez i Torrents

Joan va iniciar en el món de l'escultura a la seva ciutat natal en la que va treballar al costat de Pau Figueras. L'any 1915 es va traslladar a Barcelona, on va estudiar a l'Escola de la Llotja i va treballar al taller del Bechini.

Les seves primeres exposicions van ser al 1916 que va fer la primera exposició individual al Centre de Lectura de Reus on va presentar 12 escultures i al 1917 va exposar una sèrie de retrars de la vida cultural de Reus.

JOAN REBULL I TORROJA

Gràcies a l'ajut econòmic del banquer reusenc Evarist Fàbregas va poder muntar el seu propi taller a Barcelona en el barri de Sant Gervasi de Cassoles.

Juntament amb altres artistes com Josep Viladomat, Apel·les Fenosa o Josep Granyer va fundar, l'any 1917, el grup conegut amb el nom de Els Evolucionistes.

Un dels premis més importants que va obtenir va ser la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya.

JUAN GRIS

1887 -1927

Juan Gris va néixer el 23 de març de 1887 a Madrid.

Fill de l'empresari Gregorio González i de Isabel Pérez, amb qui va tenir catorze fills. Juan Gris era el número tretze.

Durant la seva adolescència va estudiar a l'Escola d'Arts i Oficis de la capital, on va residir vaentre 1904 i 1906. Quan acabar va assistir a l'estudi de José Moreno Carbonero.

Va treballar per a diverses publicacions com Blanco i Negro i Madrid Còmic. En 1906 va viatjar a París per a evitar ser reclutat, instal·lant-se en el famós Bateau Lavoir on va conèixer a Pablo Picasso i a Georges Braque.

Durant els primers anys va aconseguir una mica de diners per a mantenir-se dibuixant per a les revistes L'Assiette du Beurre i Charavari.

Les influències de Cézanne, Picasso i Braque van fer que ell tinguessi un estil cubista que li faria famós. En 1912 va realitzar les seves primeres obres cubistes. En 1913 va estiuejar amb Pablo Picasso en Céret, època en la qual va començar a desenvolupar la tècnica del papier collé.

JUAN GRIS

En el transcurs de la I Guerra Mundial va treballar a París, on, en 1919, va tenir lloc la seva primera exposició individual.

Entre 1922 i 1924 va fer escenografies per a dos ballets de Serguei Diàguilev, Els tentacions de la Bergère i La colombe, paral·lelament continuava pintant. Després de 1925 va utilitzar sobretot el gouache i l'aquarel·la i va realitzar algunes il·lustracions per a llibres.

Va tenir un fill que també va ser pintor que es deia Georges González-Gris.

Juan Gris va morir en Boulogne-Sud-Seine l'11 de maig de 1927 víctima de la tuberculosi.

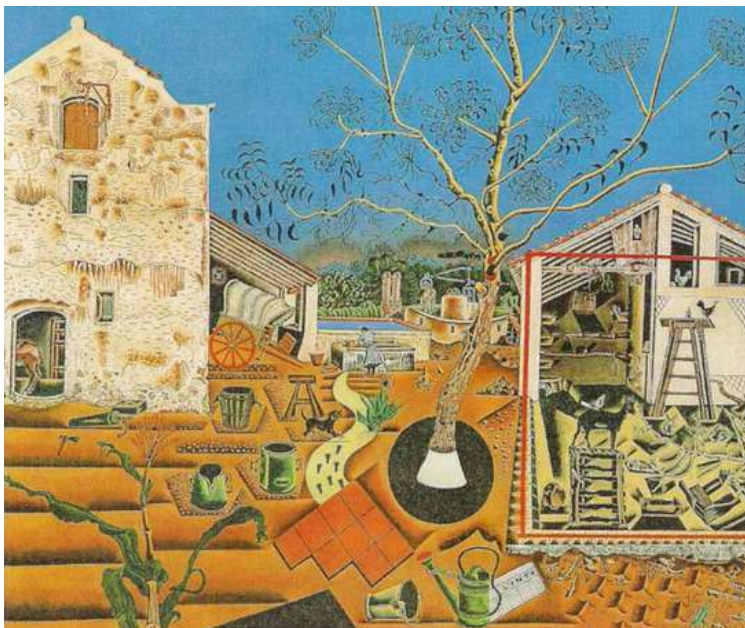
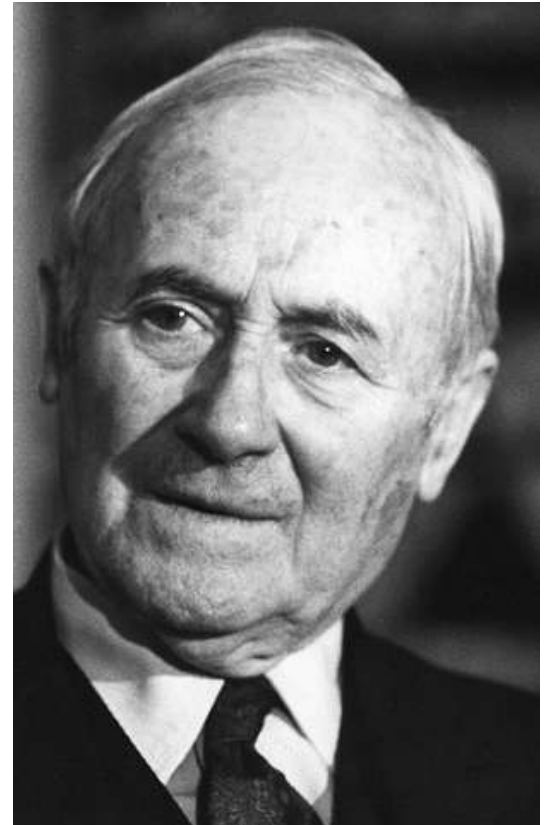
Una de les obres més importants de Juan Gris és Retrat de Picasso, un dels pocs retrats que va realitzar Juan Gris al llarg de tota la seva carrera artística, tot un clar homenatge a qui li va introduir en el món del cubisme.

JOAN MIRÓ

1893-1983

Va ser un pintor, escultor, gravador i ceramista espanyol. En les seves obres va reflectir el seu interès en el subconscient, en l'«infantil» i en la cultura i tradicions de Catalunya. Encara que se li associa a l'art abstracte pel seu estil madur de formes estilitzades i imaginàries, en la seva joventut es va iniciar en la figuració, amb fortes influències fauvistas, cubistes expressionistes, passant a una pintura plana amb cert aire naïf, com ho és el seu conegut quadre La Masia de l'any 1920

Miró es va casar amb Pilar Juncosa a Palma de Mallorca el 12 d'octubre de 1929, i es van instal·lar a París, en un apartament amb prou espai per a habitatge i taller de l'artista; el 17 de juliol de 1931, la parella va tenir a la seva única filla, Dolors.

La masia és una pintura a l'oli realitzada pel pintor Joan Miró entre els anys 1921 i 1922 . Constitueix una mena d'inventari de la masia que posseïa la seva família des de l'any 1910 a la població de Mont-roig .Està conservada a la National Gallery of Art, Washington DC, on va ser donada per Mary Hemingway el 1987.

ANTONI TÀPIES I PUIG

1923-2012

Antoni Tàpies i Puig, I marquès de Tàpies va ser un pintor, escultor i teòric de l'art espanyol. Un dels principals exponents a nivell mundial de l'informalisme, és considerat com un dels més destacats artistes espanyols del segle XX. Tàpies era fill de l'advocat Josep Tàpies i Mestres i de Maria Puig i Guerra. Tàpies sempre va remarcar que els conflictes entre l'anticlericalisme del seu pare i el catolicisme ortodox de la seva mare el van portar a una cerca personal d'una nova espiritualitat, que va trobar en les filosofies i religions orientals, principalment el budisme zen. La seva vocació artística va despertar amb un número de Nadal de la revista D'Ací i d'Allà de 1934.

Un dels fets que van marcar la seva vida va ser la seva tuberculosi als 18 anys, això li va fer replantejar-se el sentit de la seva vida, així com la seva vocació, ja que durant la seva recuperació es va dedicar intensament al dibuix.

ANTONI TÀPIES I PUIG

Després d'estudiar Dret en la Universitat de Barcelona en 1943, finalment es va decantar per la pintura i va abandonar els estudis en 1946. De formació autodidàctica, tan sols va estudiar breument en l'Acadèmia de Nolasc Valls. El seu primer estudi de pintura el va instal·lar a Barcelona en 1946. Les primeres obres de Tàpies s'emmarquen dins del surrealisme i de la figuració, però aviat va canviar d'estil i es converteix en un dels principals exponents de l'informalisme. Tàpies utilitzava per les seves obres materials que no són artístics, sinó de reciclatge o de rebuig, com cordes, paper o pols de marbre. El 1950 va fer la seva primera exposició individual a les Galeries Laietanes de Barcelona. Aquell mateix any va ser seleccionat per representar Espanya a la Biennal de Venècia, on va participar diverses vegades. L'any 1954 es va casar amb Teresa Barba i Fàbregas, amb qui va tenir tres fills: Antoni, Miquel i Clara. El 1955 va fundar el grup Taüll, amb Modest Cuixart, Joan-Josep Tharrats, Josep Guinovart, Marc Aleu, Jordi Mercadé i Jaume Muxart. Des de llavors realitza moltes exposicions personals. Les obres d'Antoni Tàpies s'ha exposat als principals museus d'art modern del món. Tàpies va ser guardonat amb diversos premis, com el Premi de la Fundació Wolf de les Arts; la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya i, el Premi Príncep d'Astúries de les Arts. El 1990 va obrir les portes al públic la Fundació Antoni Tàpies, que era un museu, una biblioteca i un auditori. Tàpies va publicar també articles a Destino, Serra d'Or, La Vanguardia, Avui, etc, com a teòric de l'art. En les seves obres utilitza tant l'art tradicional com l'extrema avantguarda de l'art conceptual. Tàpies no va deixar de rebre nombrosos reconeixements nacional i internacionalment. El 2003 es celebra una retrospectiva amb les seves millors obres a la Fundació Antoni Tàpies en una jornada de portes obertes. El 2004, al MACBA de Barcelona s'organitza un homenatge a la seva figura, amb una gran exposició formada per 150 obres realitzades des dels anys 40 fins a l'actualitat, comptant amb pintures, escultures, dibuixos i diverses creacions de Antoni Tàpies. Als seus últims anys, va fer col·laboracions amb TV3 a Catalunya. Va morir el 6 de febrer de 2012 a Barcelona amb 88 anys.

JOAN PONÇ I BONET

1927-1984

Pintor espanyol considerat dels més representatius de les primeres avantguardes de la postguerra. En 1948 va ser un dels fundadors de Dau al set.

Va néixer a Barcelona el 1927 i va morir el 1984 a Saint-Paul-de-Vence (França). Provenia d'una família amb moltes dificultats, ja que el seu pare els va abandonar. En 1978 va escriure una autobiografia, en la qual descrivia la seva infància i deia que va ser un infern. Els continus càstigs de la seva àvia a les golfes van fer que comencés la seva carrera artística.

Quan tenia disset anys, va iniciar-se en el seu aprenentatge artístic en el taller de Ramon Rogent (va tenir una gran admiració cap a ell) i a l'Acadèmia d'Arts Plàstiques de Barcelona. Només amb vint anys va realitzar la seva primera exposició, on va conèixer diverses persones importants com J.V. Foix, Joan Brossa i Arnau Puig.

SOFONISBA ANGUISSOLA

1527-1623

Va néixer a Cremona en l'any 1527 i va morir l'any 1623 a Palerm va ser una pintora italiana i la més famosa del Cinquecento a Itàlia i Espanya era considerada com la primera dona pintora de l'èxit del renaixement. Va cultivar el retrat i l'autoretrat, establint noves regles en el retrat femení.

Als 27 anys es va establir en Espanya en la cort del rei Felip II. Quan ella només tenia catorze anys el seu pare la va enviar amb la seva germana Elena a estudiar amb Bernardino Campi, que també era un pintor nascut en Cremona, un autor de retrats i escenes religioses de l'escola de Llombardia, ella va fer moltes obres molt famoses que són Lucia, Minerva i Europa jugant als escacs, autoretrat en el cavallet són unes de les obres més importants.

CLARA PEETERS

1580-1621

Va ser una pintora flamenca considerada una de les iniciadores del bodegó o natura morta als Països Baixos meridionals (l'actual Bèlgica) va ser una de les poques dones artistes activa a Europa durant la primera meitat de segle XVII. En 2016 Clara Peeters es va convertir en la primera dona pintora protagonista d'una exposició al Museu del Prado.

Té una biografia molt desconeguda i es creu que venia d'una família de pintors. Estava especialitzada en el gènere de la natura morta, en particular com a autora d'escenes d'esmorzar i florals en què objectes preciosos de metall o ceràmica s'acumulen aparentment desordenats al costat de flors, fruits i peces de pesca o caça creant un conjunt multicolor.

Peeters va incloure petits autoretrats en miniatura en els reflexos de les copes d'alguns dels seus bodegons.

Al 2019 Clara Peeters es va convertir en la primera dona pintora protagonista d'una exposició al Museu del Prado organitzada amb col·laboració amb el Museu Reial de les Belles Arts d'Anvers.

ARTEMISIA GENTILESCHI

1593-1654

Artemisia Lomi Gentileschi va néixer a Roma el 8 de juliol de 1593 i va morir a Nàpols el 1654. Va ser una pintora caravaggista italiana, filla del pintor toscà Orazio Gentileschi.

Va viure a la primera meitat del segle XVII. Va prendre del seu pare, Orazio, el límpid rigor del dibuix, injectant-li una forta accentuació dramàtica, presa de les obres de Caravaggio, carregada d'efectes teatrals; element estilístic que va contribuir a la difusió del caravaggisme a Nàpols, ciutat a la qual es va traslladar el 1630.

El maig de 1611, quan Artemisia tenia 18 anys, el pintor Agostino Tassi, mestre d'Artemisia la va violar, un succés que es considera que va tenir influència tant a la seva vida com a la seva pintura.

Va fer els seus primers passos com a artista a Roma, i va continuar la seva carrera a diferents ciutats d'Itàlia. El 1612 es va mudar a Florència. Va ser la primera dona a fer-se membre de l'Accademia di Art del Disegno de Florència i va tenir una clientela internacional.⁷ Treballà sota els auspicis de Cosme II de Mèdici. El 1621 va treballar a Gènova, després es va traslladar a Venècia, on va conèixer Anthony Van Dyck i Sofonisba Anguissola; més tard va tornar a Roma, i entre 1626 i 1630 es va mudar a Nàpols. En el període napolità, l'artista va rebre per primera vegada una comanda per a la pintura a la fresca de l'església, a la ciutat de Pozzuoli, a prop de Nàpols. Durant el període 1638-1641, va viure i treballar a Londres amb el seu pare sota el patrocini de Carles I d'Anglaterra. Després va tornar a Nàpols, on va viure fins a la seva mort.

ELISABETTA SIRANI

1638- 1665

Elisabetta Sirani va néixer a Bolonya, Itàlia, el gener del 1638 i va morir a l'agost del 1665.

El pare de Elisabetta era Giovanni Andrea Sirani, qui va ser ajudant de Guido Reni.

Elisabetta va ser una pintora italiana d'estil barroc i una de les primeres dones pintores de projecció internacional. Per culpa de les condicions de la societat, pel fet de ser dona no va poder estudiar pintura en una acadèmia, de manera que va haver d'aprendre en el taller del seu pare.

Com que no tenia gaire destresa en el dibuix anatòmic, no li permetien dibuixar cossos nus amb models vius.

Sirani va començar a ficar-se en el món de la pintura el 1650, amb el suport de Carlo Cesare Malvasia, qui va ser un gran influent crític.

El 1659, amb només dinou anys, va fer-se pintora professional, i va arribar a gestionar el taller familiar.

ELISABETTA SIRANI

Com que el seu pare va quedar invàlid per una malaltia, Sirani va veure's obligada a mantenir a la seva família, i es creu que la necessitat econòmica de la família la va portar a treballar amb certa rapidesa.

Elisabetta, amb la seva destresa i rapidesa, es va donar a conèixer per Europa. La seva especialitat eren les obres religioses, les quals pintava ràpidament però amb un acabat molt bo.

El seu taller el van visitar col·leccionistes i curiosos que venien des de lluny.

Es creia que la seva mort havia estat provocada per la seva criada enverinant-la, però després de fer-li l'autòpsia es va demostrar que tenia diverses úlceres a l'estómac. Algunes persones van culpar al pare d'Elisabetta per sobrecàrrega de treball, causant-li les úlceres. Pel seu enterrament van esculpir un retrat d'ella col·locat sobre un gran cadafal. Les restes de Sirani i Giovanni estan juntes a la basílica de San Domenico de Bolonya.

ROSA BONHEUR

1822-1899

Marie-Rosalie Bonheur, també coneguda com a Rosa Bonheur, va néixer el 16 de març de 1822 a Burdeus (França) i va morir el 25 de maig de 1899 a Thomery (França). Va ser una artista francesa, especialment pintora, que es va especialitzar en la representació d'animals, i també va ser escultora d'estil realista. Va ser considerada una de les artistes dones més famoses del segle XIX. Una de les seves obres més conegudes és "Llaurant all Nivernais"

Els seus pares van ser Sophie Marquis i el dibuixant Raymond Bonheur, amb el que es va formar. Tenia tres germans, Auguste Bonheur, Isidore Bonheur i Juliette Bonheur.

Rosa va tenir problemes d'aprenentatge, llavors per aprendre l'abecedari, la seva mare li va suggerir que tries un animal per a cada lletra i el dibuixes. Això va permetre que desenvolupés el seu talent per al dibuix com la seva preferència pels animals, que va ser el tema de totes les seves obres.

ROSA BONHEUR

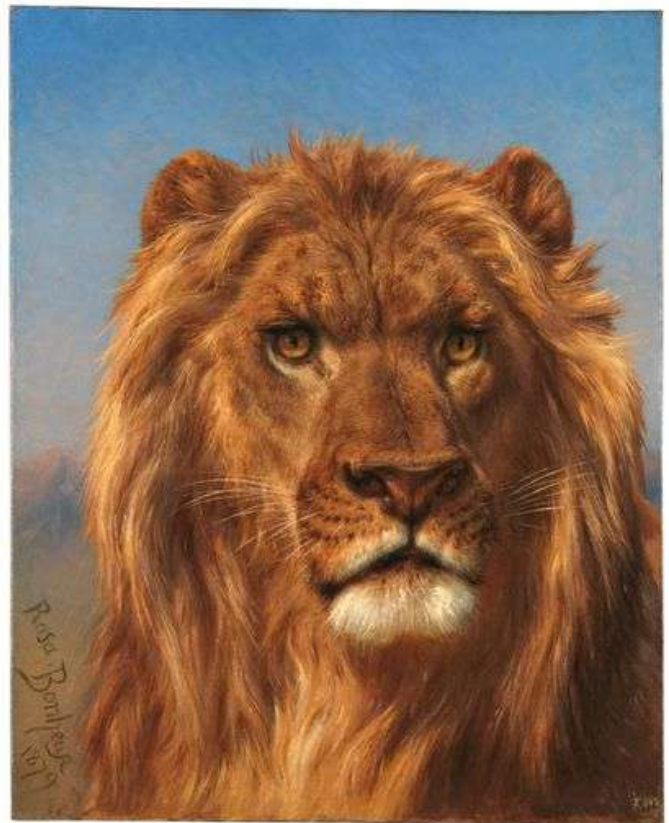
En 1828, es va mudar a París amb la seva família, on el seu pare va fundar una escola d'art només per a dones. Rosa, va començar a anar al museu del Louvre per copiar a l'oli els animals que havien pintat diferents artistes. També va visitar i acudir a escorxadors i universitats per estudiar les disseccions i fer esbossos de l'anatomia dels animals.

En el 1843 i el 1844 va guanyar medalles en l'exposició de Rouen. En el 1843 va exposar per primera vegada en el Saló. En 1845 va guanyar una medalla de tercera classe i al 1848, una medalla d'or. A l'any següent va exposar en el Museu de Orsay el seu quadre més famós, el Labourage nivernais.

En el 1849 va morir el seu pare, i ella es va haver d'encarregar de l'escola d'art que ell havia fundat.

En 1859, es va mudar a By i va crear un nou taller.

En l'exposició Universal de París del 1867 va participar amb deu obres i va guanyar una medalla. També va participar en l'exposició Universal de Londres del 1871. En el 1888 un dels seus quadres va arribar a les 4.200 llibres.

Bonheur era obertament lesbiana. Va tenir dues relacions, amb dues pintores diferents. La primera va ser Nathalie Micas, amb la que va estar fins al dia de la seva mort (1889). I la segona va ser Anna Elizabeth Klumpke amb la que va estar deu anys fins que va morir.

BERTHE MORISOT

1841-1896

Va néixer el 14 de gener de 1841 en Bourges.

Es va criar en una família de l'alta burgesia.

Va seguir al costat de la seva germana Edma els cursos de Eugene Benot Buichard, i era filla de Ingres i de Delacroix. Va estudiar a l'Escola de Belles arts, visitant Itàlia i Grècia.

Amb influències d'Édouard Manet, al qual va conèixer al Louvre. Va contreure matrimoni amb el seu germà menor, Eugène.

Va forjar un estil impressionista caracteritzat per la delicadesa i subtileza.

Va treballar tant la pintura a l'oli com l'aquarel·la, realitzant paisatges i escenes de dones amb nens.

Berthe Morisot va morir el 2 de març de 1896, a París.

Una de les obres més importants de Morisot Berthe és la cuna ja que ella s'especialitzava en la representació de situacions íntimes protagonitzades per les dones

MARY CASSATT

1844-1923

Mary Stevenson Cassatt va néixer el 22 de maig de 1844 a Allegheny en una família de classe mitjana-alta, va morir el 14 de juny de 1926 (82 anys). Va ser una pintora americana del període impressionista. El seu pare, Robert Simpson Cassatt (després només Cassatt), era corredor de borsa i especulador de terres d'èxit. La seva mare, Katherine Kelso Johnston, que provenia d'una família bancària, tenia una bona educació i era molt culta, fet que va tenir una profunda influència en la seva filla.

Algunes de les seves pintures van ser, Al teatre, Dona llegint en un jardí, Dona cosint, Dona de negre, La làmpada, Sotael marronnier, Sarah sostenint el seu gos, El berssol...

Cassatt va ser una gran defensora de la igualtat de les dones, fent campanyes amb els seus amics per obtenir beques de viatge a estudiants en igualtat durant la dècada de 1860 i pel dret a vot en la dècada de 1910. Va representar la "Nova dona" de l' segle XIX des de la perspectiva femenina i, com a dona artista reeixida i altament formada que mai es va casar

MARY CASSATT

Cassatt va créixer en un ambient acomodad, els viatges es consideraven com a part integral de l'educació; va passar cinc anys a Europa i va visitar importants capitals com Londres, París i Berlín. Durant les seves estades a l'estranger va aprendre alemany, francès i va tenir les seves primeres lliçons de dibuix i música.

Encara que la seva família es va oposar al fet que es convertís en una artista professional, Cassatt va començar a estudiar pintura a la Pennsylvania Academy of the Fine Arts als 15 anys.

Part de la preocupació dels seus pares sorgia de la constant exposició a idees feministes, no comuns durant l'època, i al comportament bohemí d'alguns dels seus companys homes. Encara que al voltant del 20% dels estudiants eren dones

NATALIA GONCHAROVA

1881-1962

Va néixer el 4 de juny de 1881 al poble Ladýzhino, Rússia. Va ser una pintora russa de la galleda-futurisme, un dels corrents de l'avantguarda russa.

En el 1900 va conèixer a Mijaíl Lariónov i va formar una relació per a tota la vida amb ell.

Va estudiar escultura a l'Escola de pintura, escultura i arquitectura de Moscou, però va començar a pintar en 1904. Es va inspirar en els aspectes primitius de l'art folklòric rus i va intentar reflectir-los en la seva pròpia obra, incorporant elements fauvistes i cubistes. Al costat de Lariónov va desenvolupar el rayonnisme.

La **cua del ruc** es va concebre com una ruptura intencionada amb la influència de l'art europeu i l'establiment d'una escola independent russa d'art modern. No obstant això, la influència del futurisme rus és evident en les últimes obres de Goncharova, Goncharova es va fer famosa a Rússia per la seva obra futurista, *El ciclista*. Com a líders del Futurisme de Moscou, van organitzar xerrades provocatives, de la mateixa manera que els seus homòlegs italians. Goncharova també s'havia dedicat al disseny gràfic, havent escrit i il·lustrat un llibre en estil futurista.

NATALIA GONCHAROVA

Goncharova va ser membre del grup avant-garde Der Blaue reiter des dels seus començaments en 1911. Al 913 Goncharova va protagonitzar la seva primera gran exposició a Moscou per a la qual va produir més de 800 obres.

En 1915 va començar a dissenyar vestits de ballet i decorats, a Ginebra.

En 1919, Mijaíl Lariónov i Natalia Goncharova se surten de l'associació Sota de Diamants, a causa de l'excessiva atenció que se li presta a l'art occidental en detriment de les innovacions russes; organitzen la seva pròpia exposició amb diversos simpatitzants, la titulen La Cua de Ruc i participen, entre altres, Kazimir Malévich, Tatlin i el nouvingut Marc Chagall.

Es va traslladar a París en 1921 on va dissenyar diversos decorats per als Ballets Russes de Serguei Diàguilev. Va morir a París el 17 d'octubre del 1962.

En 2010, la prestigiosa casa de subhastes Christie's va subhastar l'oli Spagnole per més de 10 milions de dòlars.

En 2019, gairebé seixanta anys després de la seva mort, el museu Tate Modern organitza la primera exposició retrospectiva de l'artista al Regne Unit.

GEORGIA O'KEEFFE

1887-1986

Geòrgia O'Keeffe va néixer en Sun Prairie, en una casa de camp. O' Keeffe va ser la segona de set fills. Els seus pares, Francis Calyxtus O'Keeffe i Ida Tutto eren productors de llet. El seu pare era irlandès. El seu avi matern era George Victor Tutto, un comte hongarès que se'n va anar als Estats Units en 1848. Va assistir a l'Escola Municipal en Sun Prairie. Als deu anys havia decidit convertir-se en artista, i ella i la seva germana es van formar amb l'aquarel·lista Sara Mann. Va assistir a l'escola secundària en l'Acadèmia Sagrat Cor en Madison, Wisconsin, entre 1901 i 1902. A la fi de 1902 els O'Keeffe es van traslladar de Wisconsin a Peacock Hill a Williamsburg, Virginia.

O'Keeffe es va quedar un any més a Wisconsin amb la seva tia i va assistir a Madison High School, després es va unir a la seva família.

GEORGIA O'KEEFFE

En 1905 O'Keeffe va començar la seva formació artística formal a l'escola de l'Institut d'Art de Chicago i després en la Lliga d'estudiants d'art de Nova York, però se sentia limitada per la formació que rebia, orientada a reconstruir o copiar el que estava en la naturalesa. En 1907 es va traslladar a Nova York, on va seguir les classes de la Art Student League i va conèixer l'art europeu a través de les seves visites a la galeria 291 de Stieglitz. En 1912 va estudiar en la Universitat de Virgínia en Charlottesville. Decidida a donar expressió visual a les seves emocions, va fer abstraccions basades en motius naturals, durant els anys 1915 i 1916. Aquestes van impressionar a Stieglitz, que va organitzar la seva primera exposició individual en 1917; a l'any següent, O'Keeffe va tornar a Nova York i es va unir al grup d'artistes d'avantguarda que es reunien al voltant de la galeria 291. En 1924 es va casar amb Alfred Stieglitz. Les seves obres més conegudes són les grans pintures de flors ampliades a una escala gegant, com Black Iris de 1926. A partir de 1920 va pintar en sèries, com les sis versions de Jack-in-a-Pulpit de 1930. En 1929 va visitar per primera vegada Nou Mèxic, on acabarà vivint a partir de 1946. Les seves obres preciosistes més conegudes són vistes dels carrers de Nova York des de la finestra del seu apartament, en el pis trenta-tres, del Shelton Hotel. Durant els anys trenta i quaranta, va ampliar el seu repertori d'imatges i va pintar ossos i cranis d'animals, paisatges de nou Mèxic o la seva casa d'embajaneixi.

En 1953 va visitar Europa per primera vegada i va començar a viatjar molt; els viatges amb avió li van aportar noves imatges: gratacel amb núvols i vistes aèries del territori. Va guanyar nombrosos premis i va realitzar exposicions als Estats Units. La seva primera retrospectiva va ser organitzada pel Whitney Museum of American Art de Nova York en 1970. Sis mesos després, es va quedar parcialment cega i va deixar de pintar, fins que el seu assistent i amic Juan Hamilton la va convèncer perquè reprengués el seu treball en 1975, encara que va fer poques obres fins a la seva mort.

MARGARITA GIL ROËSSET

1908-1932

Margarita Gil Roësset va néixer al 3 de març de 1908 a Las Rozas de Madrid i vint-i-quatre anys més tard al mateix lloc va morir al 28 de juny de 1932. Va ser escultora, il·lustradora i poeta.

El seu pare va ser Julián Gil un militar i la seva mare Margot Rössset qui es va dedicar a cuidar i educar als seus 4 fills des de casa, ella va ser qui va inculcar la passió per l'art als seus fills, a més es va assegurar de què aquests fossin cultes i parlessin més d'un idioma.

Roësset va tindre 3 germans Consuelo, Pedro i Julián.

A l'hora de néixer ella va tindre complicacions el que va limitar la seva vida, però la seva mare va fer tot el que era de la seva mà perquè ella visqués i tingués un futur ple d'oportunitats.

Des de petita va destacar per les seves habilitats artístiques com a dibuixant i escriptora, amb només set anys va escriure i il·lustrar un llibre ella mateixa per a la seva mare. Després amb dotze anys va il·lustrar el llibre escrit per la seva germana, El niño de oro. Tres anys més tard junt la seva germana Consuelo, tres anys més gran que ella, va publicar el relat Rose des bois a la ciutat de París. Va ser en aquella època quan l'artista es va començar a centrar en l'escultura.

MARGARITA GIL ROËSSET

El seu talent per l'escultura era tal que va alarmar a la seva mare i aquesta es va encarregar de què Roësset estigués en bones mans pel seu aprenentatge escultòric. Així la va portar a classes amb l'escultor Victor Macho.

Tot i això les obres escultòriques de l'artista no va tindre cap mena d'influència ni predomini entre altres escultors o moviments. Però la seva feina va ser única, ja que no es podia comparar amb la feina de qualsevol altre artista.

Roësset i la seva germana eren grans admiradores de l'escriptora Zenobia Camprubí l'esposa del poeta Juan Ramón Jiménez. L'artista va tindre l'oportunitat de conèixer als dos al 1932 i es va enamorar perdudament de l'escriptor. En aquell moment va començar una fer-li escultura a Zenobia, però no va ser suficient per distreure-la dels seus sentiments pel poeta. Per les seves condicions creients la jove Roësset va començar a sentir-se culpable pel seu amor prohibit.

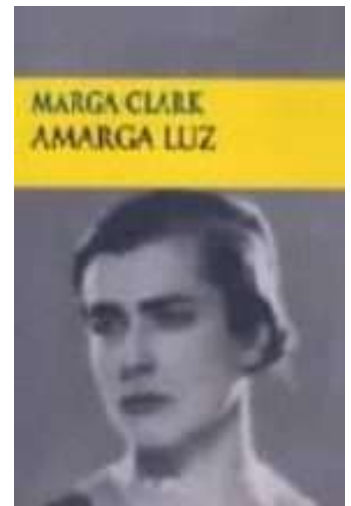
Aquest sentiment va portar-la a prendre una decisió desesperada i el 28 de juliol de 1932 es va suïcidar d'un tir al cap. Just abans de suïcidar-se va destruir part de la seva feina a més li va donar a l'home que tant estimava, Juan Ramón, uns papers entre els quals era el seu diari i la confessió del que ella sentia per ell.

MARGARITA GIL ROËSSET

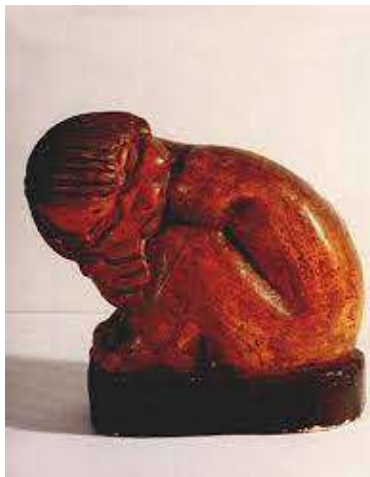
Roësset va ser enterrada en el cementiri de Rozas al costat dels seus pares, però més tard durant la guerra va caure una bomba en el cementiri que va destruir la seva inscripció, el que avui dia dificulta saber on és la seva tomba.

Després de la seva mort tan Zenobia com Juan Ramón van quedar afectats per tant el poeta va decidir publicar el diari que ella li havia donat, però no va tenir temps amb el seu exili d'Espanya i el robatori d'aquest.

Així i tot alguns fragments van ser publicats en els mitjans impresos, a més que la seva neboda Margarita Clark que també va incloure alguns dels fragments en la seva novel·la Amarga Luz. Molts anys més tard l'any 2015 Carmen Hernández Pinzón va aconseguir que es publicués l'edició de Juan Ramón titulada Marga.

ALGUNES OBRES DE L'ARTISTA:

LOUISE BOURGEOIS

1911 - 2010

Artista i escultora francesa nacionalitzada nord-americana. Coneguda per les seves escultures d'aranyes, que li va valer el sobrenom de "Dona Aranya", és una de les artistes més importants de l'art contemporani. La seva escultura aràcnida més gran es titula Mamen i ha estat exhibida en nombrosos llocs de món, amb una alçada de més de 9,27 metres.

L'aranya Maman 2002

Louise va néixer el 1911 a París, França. En 1932 va morir la seva mare i això va fer que es dedicés únicament a l'art. Ella principalment era escultora, però també pintava obres d'art. El material que utilitzava per a les escultures era el bronze i marbre, però va ser una de les primeres a utilitzar plàstic, làtex i pelfa.

ANA MENDIETA

1948 - 1985

Va ser una artista conceptual, escultora, pintora i videoartista, que va néixer el 18 de novembre de 1948 a Cuba, encara que es va criar a Estats Units, i va morir el 8 de setembre el 1985 a Nova York, amb trenta-sis anys.

Els seus pares van ser Raquel Oti Mendieta, Ignacio Mendieta, i era la segona dels tres germans, Ignacio i Raquel Mendieta.

És especialment reconeguda per les seves obres d'art i performances en el marc de land art (art terrestre). Va arribar a Estats Units com refugiada en 1961 quan tenia dotze anys i va tornar a Cuba en diverses ocasions per recuperar les seves arrels. El treball de Mendieta era reconegut sobretot en l'entorn de la crítica femenina.

Va estudiar en la Universidad de Iowa on va iniciar la seva trajectòria artística. Va rebre en 1969 un B.A i la mestria en Belles Arts en 1972. En el mateix any es va incorporar a Intermedia, un programa de la universitat, que era el primer programa interdisciplinari de l'art del país.

ANA MENDIETA

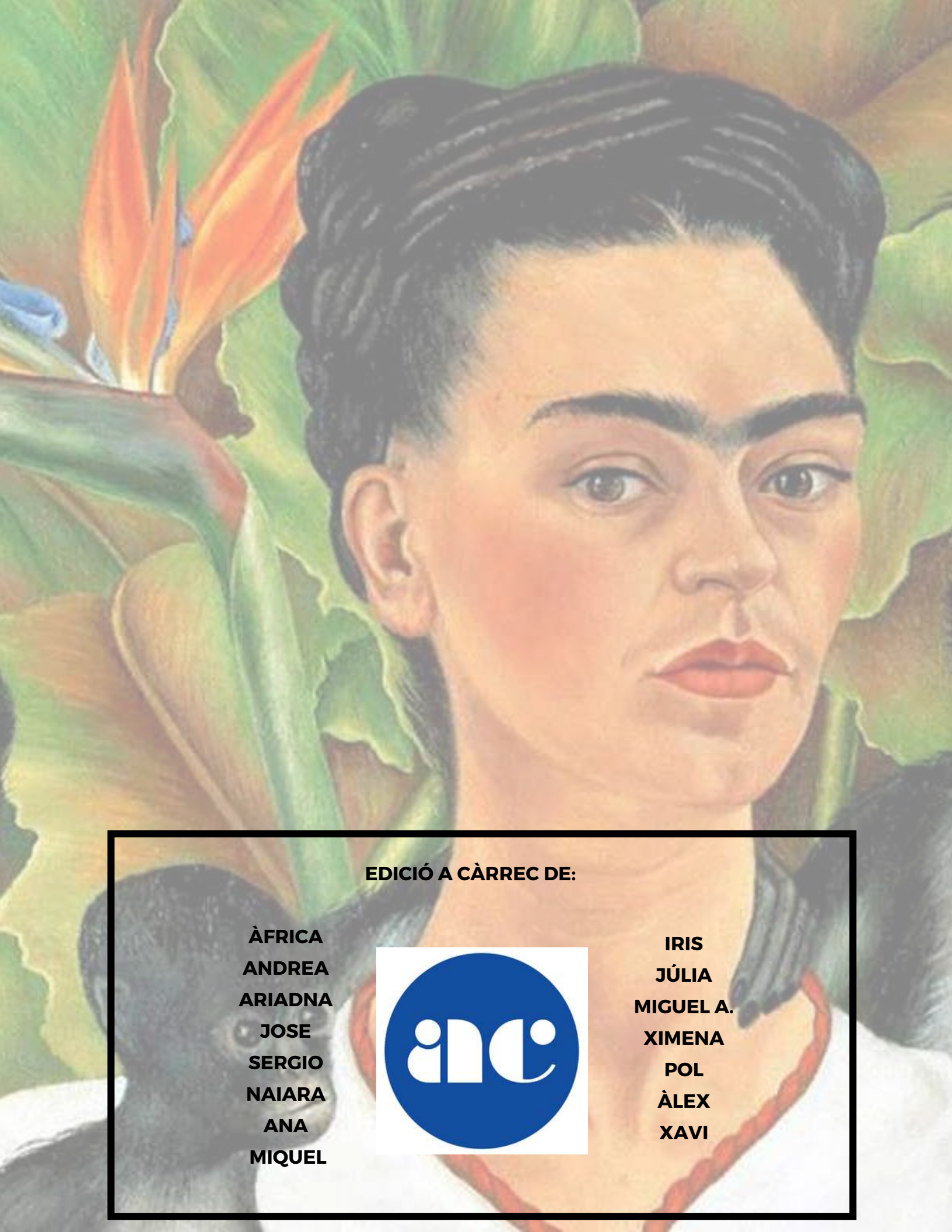
Des de 1976 fins poc després de contemplar el seu postgrau, un màster en Belles Arts en multimèdia i vídeo en 1977, i poc després es va mudar a Nova York perquè ja hi havia viatjat altres vegades, llavors ja coneixia gent i ja tenia una ret de cercles artístics en els quals podia treballar.

En 1972 Mendieta es va unir a la primera galeria d'art gestionada per Nancy Spero, Mary Beth Edelson y Carolee Schneemann artistes creada en Estats Units.

En 1983 va guanyar el Premio Roma, amb una beca de l'Acadèmia nord - Americana en Roma que li va permetre traslladar-se a la capital italiana. I el 17 de gener de 1985 es va casar amb Carl Andre.

Va ser assassinada, en la matinada del 8 de setembre de 1985 en Nova York debut a una caiguda des del seu apartament en el pis 34 de Greenwich Village, on vivia amb el seu marit, Carl Andre. Just abans de la seva mort, els veïns hi havien sentit a la parella discutir violentament, encara que no hi va haver cap testimoni. Andre va ser jutge i absolt del càrrec d'assassinat. Després de tres anys de judici, l'advocat de Andre va descriure la mort de Mendieta com un possible accident o suïcidi.

EDICIÓ A CÀRREC DE:

**ÀFRICA
ANDREA
ARIADNA
JOSE
SERGIO
NAIARA
ANA
MIQUEL**

**IRIS
JÚLIA
MIGUEL A.
XIMENA
POL
ÀLEX
XAVI**